

Lazarovits Ernő A Jad Vasemben

Ez a kép Jeruzsálemben készült a Knesszetben, az izraeli parlamentben, 1992-ben.

Az Izraelben élő húgommal, Czóbel Évával vagyok lefényképezve. Mögöttünk pedig egy Chagall-kép látható.

Én vagyok a Jad Vasem magyarországi megbízottja, így 12 évvel ezelőtt egy 20 tagú Igaz Emberek delegációjával voltam Izraelben

[Az Igaz Ember címet azok kapják meg, akik a holokausztt időszak alatt zsidókat mentettek. 2005. január 1-ig 20,757 ember kapta meg világszerte ezt a kitüntető címet. -- A szerk.].

Ez a delegáció meglátogatta a Knesszetet is. Épp mivelhogy Izraelben voltam a delegációval, és nekem nem volt időm, hogy a húgommal találkozzam, aki Rámát Joszefban lakik, ezért elhívtam, amikor a Knesszetben fogadott minket az államelnök.

A húgom, a férje és az anyukám 1950-ben vándorolt ki Izraelbe. Éva sajnos ma már özvegy, a lánya orvos, a fia pedig rabbi lett, és 6 gyereket nevel.

Az 1960-as évek közepén érkezett egy ajánlat anyáméktól, hogy települjünk ki mi is Izraelbe, és éljen együtt az egész család.

Mivel itthon úgysem láttam perspektívát, 1965-ben fogtam a nagyobbik lányomat, és Bécsen keresztül Izraelbe utaztunk.

A feleségem a kisebbik lányunkkal itthon maradt, úgy terveztük, hogy majd ők is utánunk jönnek.

1965 őszén érkeztünk Tel-Avivba. Ivritül még nem nagyon beszéltem, ezért olyan munkát kellett keresnem, ahol az általam már ismert nyelveket tudtam használni.

Ez idő tájt készült el az új tel-avivi Hilton szálloda, és a húgom a kapcsolatai révén elintézte, hogy én lehessenek a recepció vezetője.

A munka nekem való volt, igazán jól éreztem magam a portán. Rengeteg külföldi jött a szállodába, úgyhogy bőven volt alkalmam a nyelvgyakorlásra.

Sok hírességet is láttam a pult mögül, többek között Konrad Adenauert. [Konrad Adenauer (1876--1967), a második világháború utáni első (nyugat)német kancellár.

73 éves korában kezdte meg kancellári pályafutását 1950-ben. -- A szerk.] Közben a lányom is elkezdte az iskolát.

A gimnázium második osztályába került, az első időben persze csak ült némán az órákon, mint egy kuka.

Egyszer aztán munka után megyek haza, és a lakásban ott ül a lányom, aki hat osztálytársának éppen a matematikaleckét magyarázza, természetesen ivritül.

Én akkoriban még nem beszéltem ilyen jól a nyelvet, hiszen a szállodában leggyakrabban az angolt használtam. Szóval beilleszkedtünk, jól éreztük magunkat.

A kislányom kitűnően végezte a tanévet, még az igazgató is behívatott, hogy elmondja, milyen tehetséges a Györgyi.

Már csak egyetlen dolog hiányzott, az, hogy a feleségem és a kisebbik lányom is kijöjjön, és újra együtt legyen a család.

A feleségem itthon mindent megpróbált, hogy útlevelet kapjanak, még Kádár titkárságára is elment. Sajnos, hiába. Közölték, hogy nem engedik ki.

Nem volt más megoldás, nekünk kellett hazajönnünk. Egy év után visszaköltöztünk Izraelből Budapestre.